

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ
ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ В 1939 РОБУ.

Рік видання XIV
№ 120 (1756).

ВІВТОРОК, 9 жовтня 1973 року

Ціна 2 коп.

ВРУЧЕННЯ ОРДЕНА ДРУЖБИ НАРОДІВ ГРУЗИНСЬКІЙ РСР

8 жовтня у Тбілісі відбулося спільне урочисте засідання Центрального Комітету Компартії Грузії і Верховної Ради Грузинської РСР, присвячене врученню республіки ордена Дружби народів. З великим піднесенням учасники урочистого засідання обрали почесну президію у складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК товаришем Л. І. Брежнєвим.

На засіданні з промовою, що неодноразово переривалася тривалими оплесками, виступив член Політбюро ЦК КПРС, секретар ЦК КПРС А. П. Киріленко. Він оголосив Указ Президії Верховної Ради СРСР про нагородження Грузинської РСР орденом Дружби народів і прикріпив високу нагороду Батьківщини до прапора республіки.

З промовою-відповіддю виступив перший секретар ЦК Компартії Грузії Е. А. Шеварднадзе.

(ТАРС).

ПРИЇЗД ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРА ЯПОНІЇ

У Москву на запрошення Радянського уряду з офіційним візитом 7 жовтня прибув прем'єр-міністр Японії Какуей Танака.

На Внуковському аеродромі, прикрашеному державними прапорами Японії і Радянського Союзу, Какуей Танаку зустрічали Голова Ради Міністрів СРСР О. М. Косигін, перший заступник Голови Ради Міністрів СРСР К. Т. Мазуров, міністр закордонних справ СРСР А. А. Громико, інші офіційні особи.

Серед зустрічаючих був посол Японії в Радянському Союзі Кін'я Ніідзекі.

На льотному полі була вишукана почесна варта і виконані державні гімни Японії і Радянського Союзу.

Какуей Танака разом з О. М. Косигіном обійшли стрій радянських воїнів.

Главу уряду Японії вітали на аеродромі представники трудящих столиці.

З аеродрому високий гість поїхав у

відведену для нього резиденцію.

Перспекти і площі, по яких проїжджав кортеж автомашин, були прикрашені державними прапорами Японії і СРСР та вітальними транспарантами:

«Ласкаво просимо, пане прем'єр-міністр Японії!», «За розвиток добросусідських відносин між СРСР і Японією!», «Зміцнювати добросусідство і співробітництво між народами СРСР і Японії!».

(ТАРС).

У РЕДАКЦІЙНИЙ пошті завжди чимало листів, в яких йде розповідь про життя і працю юнаків і дівчат — молодих людей з комсомольським значком на грудях. Пише, наприклад, член бюро Олександрівського міського комсомолу Лідія Зарічанська: «Хочу розповісти про хорошу людину, Працює у нас на швейній фабриці член Спілки молоді Світлана Мамренко. Працює вже не один рік. Комсомольці цеху № 2 неодноразово обирали її своїм ватажком, і організація, очолювана Світланою, завжди одна з кращих на фабриці. Дуже поважають дівчину за працелюбство, доброту, скромність, чуйність до людей. Словом, Світлана — справжня комсомолка.

Справжній комсомолец... Ми часто чуємо цей вислів і сприймаємо його як цілісне уособлення найвищих моральних і духовних якостей молодого сучасника. Саме на них — великій армії помічників партії тримається високий авторитет багатомільйонної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. Сповнені почуття громадського обов'язку, вони са-

мовідають трудяться на заводах і фабриках, на ланках і фермах, оволодівають знаннями, щоб принести користь народу й Батьківщині. Їх праця й помисли, шоденні турботи адресовані в завтрашній день — примножувати багатство рідного краю, бути корисними людям, що поряд. І ці бла-

ОСОБИСТИЙ ПРИКЛАД

городні устремління стають прикладом для наслідування. Повторені в геометричній прогресії, вони суттєво дають поштовх ініціативі й корисним поцінностям.

Сьогодні на найбільшому підприємстві області — заводі «Червона зірка» — 385 комсомольців і молодих робітників вже виконали виробничі плани трьох років п'ятиріччя і зараз працюють в рахунок 1974 та 1975 років. Рівняння в шеренгах передовиків ливарного цеху сірого чавуну йде на таких як формувальник Олександр Доценко. На його робочому календарі — квітень наступного року. Передові прийоми і методи праці Олександр щедро передає товаришам. Тільки за цей рік він навчив формувальний справі чотирьох молодих робітників. А сам — неодноразово завойовував почесне звання «Кращий молодий робітник своєї професії». Біля джерел почину — видати до 50-річчя присвоєння комсомолу звання В. І. Леніна та 100-річчя заснування заводу понад піврічний план тисячу тонн придатного литва — разом з комуністами, передовиками цеху стояв і Доценко. Ударну працю він поєднує з громадсько-корисною роботою. Як член комсомольського бюро цеху, він відповідає за організаторську роботу комсомольсько-молодіжних колективів. Кілька місяців тому комуністи і комсомольська організація цеху рекомендували Олександра Доценка кандидатом у члени КПРС.

Одним з перших обов'язків комсомольця в Статуті ВЛКСМ значиться: «Показувати приклад у праці і навчанні, постійно підвищувати продуктивність праці, оволодівати технікою, активно підтримувати все нове й прогресивне...», всемірно берегти і множити громадську, соціалістичну власність — основу могутності і розвитку Радянської Батьківщини». Неухильне дотримання цього обов'язку виключного значення набуває на старті третього, вирішального року п'ятиріччя. Адже успішне завершення наших планів — це і сума досягнень окремих комсомольців-виробничників і хліборобів. І чим більшим, вагомішим буде внесок кожного, тим вищий рівень загального успіху — а це в інтересах спільних.

Значення особистого прикладу комсомольця стає ударним тоді, коли кращі риси його морального обличчя завойовують широкі симпатії товаришів. Сприяття цьому якнайактивніше і повсякчас мають комсомольські організації і комітети, що їх очолюють. Для розвитку ініціативи кожного члена Спілки очевидна вирішальна роль атмосфери в первинній комсомольській організації. Створення доброзичливої, товариської уваги і суворой вимогливості, турбота про утвердження норм високої моралі в усіх ланках життя комсомольського колективу, у повсякденних стосунках, в труді і побуті — цим, насамперед, можна забезпечити умови для розвитку власної ініціативи, добитись, щоб позитивний приклад окремих комсомольців став надбанням багатьох.

Ось кілька прикладів з роботи Кіровоградської міської комсомольської організації. На заводі «Червона зірка» в багатьох цехах пройшли комсомольські збори з порядком денним «Твій особистий внесок в плани п'ятиріччя», «Комсомолец — приклад на виробництві» та інші. Традицією стало тут наставництво комсомольців-передовиків над новачками, що приходять на завод. Новоприбулим юнакам і дівчатам у завкомі комсомолу обов'язково розповідають про правофлангових соціалістичного змагання, на місяць роботи знайомлять їх особисто. А на Кіровоградському ремонтному заводі «Укрспільгосптехніки» популярними стали вечори на яких вшановують і кращих з кращих молодих виробничників.

Відповідальна пора зараз у комсомольських організаціях області — йдуть звіти і вибори. Кожен комсомолец ще раз переглянув, що дав йому минулий рік перебування в Спілці, що приніс він їй. З трибун зборів найтепліші слова лунають сьогодні на адресу тих, хто не шкодував сил і знання, вміння для загальних інтересів.

ВИРІШУЮТЬ ТЕМПИ, ЯКІСТЬ, МАІСТЕРНІСТЬ

● Репортаж з бригади А. Харкавого

ПІД ЧАС ЖИВ РАННІХ зернових комсомольсько-молодіжні колективи тракторних бригад Кіровоградщини, включившись у боротьбу за перехідний червоний прапор обкому комсомолу «Кращі бригади на збиранні врожаю», показували зразки ударної праці. Нині, коли настав вирішальний період боротьби за український мільярд пудів зерна, всі комсомольсько-молодіжні колективи області знову включилися у боротьбу за першість.

ТУМАН відкочувався в далину. За світло-зеленим килимом озимини кукурудзяний лан у перших проміннях сонця відсвічував жовто-гарячим багрянцем.

Біля плантації машина зупинилася. Головний агроном господарства Іван Михайлович Божко, з яким ми приїхали на лан, звернув увагу на розміри качанів.

— Це — «Добрич-16». Кукурудза болгарської селекції. На неї всі надії. Через день — два почнемо збирати. Надіємся одержати з кожного гектара понад 100 центнерів зерна кукурудзи.

А вже через декілька хвилин на плантації, де працювали комбайни, продовжував:

— Зараз же збираємо кукурудзу сорту «ВІР-12». Кожен гектар видає по 70—75 центнерів кукурудзи в качані.

На 420 гектарах розкинувся кукурудзяний лан бригади. І кукурудзу уже скошено на 153-гектарній площі. 11 тисяч центнерів кукурудзи вже відправлено на тік. І з кожним днем темпи робіт зростають. Сприяють цьому чітка організація праці, розроблені комітетом комсомолу госпо-

дарства заходи. Щодня тут підбивають підсумки змагання. Передовикам вручають перехідні Червоні вимпели. Широким потоком іде кукурудза на тік. І хлопці з комсомольсько-молодіжної бригади Анатолія Харкавого мріють лишити перехідний Червоний прапор обкому комсомолу, який вони вибороли на збиранні ранніх зерно-

вих, у себе і на час дру-гих жнив.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спецкор «Молодого комунара».

Колгосп імені Ульянова Ульянівського району.

На фото вгору — агрегати С. БІЛОУСА та І. ЗЕЛЕНЯКА на ниві; вгорі — комсомолец шофер АНАТОЛІЙ КОЦЕРУБА; зліва — хвилина перепоїнки. Комсомольці АНАТОЛІЙ МАРЕНКО, ВАСИЛЬ СКРИННИК, ІВАН МОЛОДИЧУК, ВАСИЛЬ МЕЛЬНИЧУК задоволені — качани вагомі.

Фото АВТОРА.

ЛЕОНІД РЯБНИК ПІСЛЯ ДЕМОБІЛІЗАЦІЇ З ЛАВ РАДЯНСЬКОЇ АРМІЇ ПРАЦЮЄ ТРАКТОРИСТОМ В РІДНОМУ КОЛГОСПІ «УКРАЇНА» ЗНАМ'ЯНСЬКОГО РАЙОНУ. В ЦІ ДНІ МОЛОДИЙ МЕХАНІЗАТОР ПРИ НОРМІ 4,6 ГЕКТАРА ЗА ЗМІНУ ЗОРЮЄ ПО 5-6 ГЕКТАРІВ. Фото Б. ВІТОХІНА.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

ХТО В АКТИВІ?

Уважно слухав доповідь секретаря первинної, виступи комсомольців, пригадував попередні розмови з ними, пункти постанов, протоколів... Усе ніби було добре: бюро енергійно працювало протягом року, задуми його хороші, і в графу «виксано» занесено чимало цікавих починань. І все ж у світлих тонах благополуччя, якими малювалася картина життя молодих працівників управління обласного об'єднання автотранспорту, вчувалося щось неладне. У чому ж причина дисонансу?

Ось виступав член комсомольського бюро Людмила Семірьова, відповідальна за стіну пресу. Докоряти за пасивність діячів не можна: стінистка справді приймає пропозиції. Про оперативність можна судити

лише з того, що у день звітно-виборчих зборів вийшов спеціальний номер, присвячений цій події. Але послухаємо Люду. Газета «вистить» на мені одній. Нерідко зверталася то до одного, то до іншого комсомольця, щоб допомогли випустити стінистку, але у відповідь — постійні відмовки. От і доводиться робити газету самій.

Чимало хорошого можна сказати про роботу секретаря первинної комсомольської організації Анатолія Лисенка. Але насторожує одне — скрізь, майже за все комсорг брався сам. Подібні справи і в інших активісти поїздки до лісу на відпочинок, домовилися за транспорт, але в призначену годину з'явилися... тільки самі організатори. На багатьох зборах вирішували здати норми на значок ГПО, але на перше тренування з'явилися все ті ж члени комсомольського бюро. І так майже завжди: роботу комсомольської організації виконують п'ять — шість її активістів. А чим же займається решта — 23 її члени?

«Вада» не нова. Але дивно, що хибить на неї колектив досвідчених людей. Кожен з 28 членів первинної організації управління обласного об'єднання автотранспорту може виконати

будь-яке доручення бюро на потрібному рівні. Тільки було б воно, як то кажуть, до душі молоді, корисне і цікаве.

Про те, що призвело до такого стану справ, комсомельці намагалися розібратися на своїх зборах.

Найголовніша причина, як зробили висновок, — недостатня принципальність, невідповідність комсомольських активістів. Скажімо, напередочнішою була б Людмила Семірьова. І, напевне, газета не «вистала» б на цій одній. Розглянуло б комсомольське бюро під час екстренного засідання питання якби членів ВЛКСМ на тренування, і, напевне, набагато легше було б працювати спортивному сектору і майбутньому «Опиту» і безпринципність членів комсомольського бюро породила значною мірою ту інертність загальної маси молоді, яку не приховати за зовнішнім благополуччям проведених заходів.

...Скінчилися збори. Затверджено новий склад комсомольського бюро. Першочергове завдання його — врахувати помилки своїх попередників і не тільки традиційно хороше працювати самим, але і залучити до активного життя всіх членів цього невеликого колективу.

А. КОВИРЬОВ, позаштатний кореспондент «Молодого комунара».

СЬОГОДНІ знову Галинка і Надія найбільше надолі, — повідомив доярок, що зібрався у кімнату тваринника, завідуючий МТФ № 1 Л. Пухнатий. А вже через кілька хвилин на стенді «Сьогодні попереду» читали: «Оцабрий Галина з початку року надоліла на кожну корову по 2850 кілограмів молока. за сьогоднішній день — по 10,2». Такі ж самі цифри стояли й поруч прізвища Копієвської Надії. А над цифрами пламенив вимпел «Кращій доярці».

— Потрібно, мабуть, для наших дівчат виготовити спеціальний вимпел з деякими змінами в написі: одину замішити множиною, — жартома і в одночас з гордістю додав заверфую.

Знайомство з обліковою документацією склало хороше враження і разом з тим здивувало: обидві молоді доярки ось уже протягом кількох років отримують однакової щоденні, місячні та річні надолі, жирність молока теж на хорошому рівні.

Самі доярки пояснили. Галя і Надя — ровесниці. Дівчаткам вони бігали після уроків допомагати Галиничиній мамі доїти корів, а коли настав час вибирати професію, відчули, що в свої шістнадцять уже дещо вміють.

І Галина запропонувала подрузі об'єднати обидві групи корів у одну. — Та чи розумієте ви, що відповідальність на кожну з вас лягає подвійна? — розраджували тоді дівчат. — А коли одла із вас не впаде на роботу?..

Але комсомолки наполягали, і, як вияток, закріпили за ними групу, яка парохувала тридцять одну корову.

— Цим самим в роботу ніби впровадився своєрідний товариський контроль, — продовжують про себе розповідь Галина й Надія. — Кожна з нас не мала й на думці щось не доробити чи зроби ти абияк. Зразу ж на чатах ставала пронизлива думка: «А що про мене подумає подружка?»

А коли Надію Копієвську в 1971 році викликали на районний конкурс майстрів машинного доїння, вона з вдячною ширістю сказала: «Спасибі тобі, Галино, за добру науку!» І подружка тоді також викликали для участі в конкурсі.

НА РАЙОННИХ змаганнях, куди з'їхався всі передові доярки колгоспів, Галина зайняла друге місце, Надія утвердилася в першій десятці найсильніших майстрів машинного доїння. 1972 року на конкурс Галині їздила сама. Виборола перше місце. А повернувшись, зраділа: піврічний план по надою моло-

КОЛИ КОНТРОЛЮЄ СУМЛІННЯ

НА ПРИЗ ГАЗЕТИ «МК» ПЕРШІЙ ТРИТІСЯЧНИЦІ КІРОВОГРАДЩИНИ

Невдачі були, але з досвідом прийшли і радощі. І їх ставало все більше, а згодом...

— Механічне доїння будемо впроваджувати, дівчата, — привітав якое їх новиною голова колгоспу.

— Знаєш, Надю, я вже придумала, — з лукавничкою в очах підісла до подруги Галина. За отим «дещо» був простий план, який обіцяв успіх. Бо ще тільки по селу поширилася звістка про механічне доїння, як чоловік Галини, пині передовий механізатор колгоспу Борис Каленьович, всерйоз просиджував із дружиною над схемами машинного доїння. Ті схеми привіз із курсів удосконалення механізаторів.

— Теорію я вже вивчила, Надю. А практику автодоїння будемо штурмувати вдвох.

ка від групи виконали за п'ять з половиною місяців.

Над вимпелом «Кращій доярці» завідувач фермою шанобливо прикріпив районну газету з повідомленням про те, що за високої надолі в цьому році доярки Галина Оцабрий та Надія Копієвська нагороджені Грамотами райкому КП України та райвиконкомом.

А згодом радіо і газети принесли ще одну радісну звістку: Указом Президії Верховної Ради СРСР передовиків тваринництва Української РСР доярок колгоспу імені Ватутіна Оцабрий Галину і Копієвську Надію нагороджено орденами «Знак Пошани».

В. МЕЛЬНИЧУК, громадський кореспондент «Молодого комунара». Колгосп імені Ватутіна Голованівського району.

РОЗРОБЛЮЮЧИ проблеми будівництва соціалізму, Ленін в останніх своїх працях багато уваги приділяв розвитку і зміцненню Радянської держави, яку він розглядав, як державу диктатури пролетаріату. Ленін відзначав, що державна влада у руках робітничого класу — головний засіб побудови соціалістичного суспільства.

За перші п'ять років існування Радянська держава виконала історичне завдання: зломив опір експлуататорських класів, придушила збройні виступи внутрішньої і зовнішньої контрреволюції. У цьому знайшов вияв насильний бік диктатури пролетаріату. Та він не складає її суті. Її головне призначення — в організації і виховній діяльності. Це величезна робота, головна мета якої — створення і плановий розвиток соціалістичної економіки, будівництво нової культури, корінна перебудова усіх форм суспільного життя. Коротше кажучи, головне завдання диктатури пролетаріату — побудова соціалістичного суспільства.

Виконання цього завдання залежить, перш за все, від господарно-організаційної діяльності Радянської держави. Ось чому у своїх останніх листах і статтях Ленін турбується про налагодження державного апарату, про широке залучення мас до керівництва державою.

Ленін і раніше вказував на необхідність чіткої роботи державних установ. Він писав, що без систематичної і впертої боротьби за поліпшення апарату ми загинемо до створення бази соціалізму.

З утворенням Союзу Радянських Соціалістичних Республік ця проблема подала ще гостріше. У статтях «Краще менше, та краще», «Як нам реорганізувати «Робсельінспекцію» Ленін вимагав рішучого знищення у державних закладах усіх пережитків минулого: бюрократизму, розбазарювання, надмірностей і т. ін.

ВЕЛИЧЕЗНУ роль у поліпшенні діяльності державного апарату Ленін відводив організації контролю з боку Комуністичної партії і Рад депутатів трудящих. У такому контролі повинні брати участь широкі маси трудящих.

Соціалістичний лад в СРСР заснований на співробітництві двох класів: робітників і селян. Ленін вважав найважливішим завданням збереження керівної ролі робітничого класу щодо селянства, а також довіря селян до робітників.

Союз цих двох класів, вчив Ленін, необхідно зміцнювати і розвивати. Для цього потрібно забезпечити село передовою технікою, корінним чином, поліпшити матеріальне становище трудового селянства, залучити його до активного суспільного і політичного життя, допомогти йому оволодіти передовою культурою. Насущне завдання — встановлення

ПРО ПОДАЛЬШЕ ЗМІЦНЕННЯ ШКОЛА ЛЕНІНА РАДЯНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

ЛЕНІНСЬКИЙ ПЛАН ПОБУДОВИ СОЦІАЛІЗМУ (ОСТАННІ ЛІСТИ І СТАТТІ В. І. ЛЕНІНА).

тісного спілкування, або, як тоді говорили, «змічки між містом і селом». Особливу увагу Ленін звертав на організацію шефства робітників над селянами, на зв'язок міських партійних організацій із сільськими.

Разом з тим у своїх останніх листах і статтях Ленін турбується про встановлення правильних взаємовідносин між народами СРСР. Обидва ці питання нерозривно пов'язані між собою.

Проблеми встановлення правильних взаємовідносин між народами СРСР Ленін присвятив спеціальний лист «До питання про національність або про автономізацію».

Сутність ідеї автономізації, яку висували деякі держави ділячі того часу, полягала у тому, щоб включити всі радянські республіки до складу Російської Радянської Федеративної Соціалістичної Республіки (РФСР) на автономних правах. Ленін категорично заперечив

цю ідею. Він запропонував абсолютно новий тип державного утворення: добровільний союз рівноправних і суверенних радянських республік. Стосунки між народами багатонаціональної Радянської держави, на думку Леніна, повинні ґрунтуватися на повному рівноправ'ї, взаємній повазі і повному довірі, на дружбі, братерському співробітництві і взаємодопомозі.

Ленін вимагав чуйного ставлення до народів, які раніше національно були пригноблені. Він писав, що лише величезна увага до інтересів різних націй зливає основу для конфлікту, знищує взаємне недовіря, знищує побороювання будь-яких інтриг, створює те довіря, особливо робітників і селян, що розмовляють різними мовами, без якого ні мирні стосунки між народами, ні скільки-небудь успішний розвиток усього того, що є цінного у сучасній цивілізації, абсолютно неможливі.

Головним завданням Комуністичної партії висувалась ліквідація не тільки правової, формальної, але й фактичної нерівності націй. Відсталі у минулому народи повинні залучатись до вищих, соціалістичних форм господарювання і культури.

ПАРТІЯ бачила, що практичне здійснення цього завдання можливе лише на основі великої і всебічної допомоги національним окраїнам з боку розвинутих центральних районів, і, перш за все, з боку російського народу, його робітничого класу.

Така допомога, готовність піти на величезні зусилля і певні жертви в ім'я подолання відсталості ранішегноблених націй, розглядалась пролетаріатом Росії

як вищий інтернаціональний обов'язок. І російський робітничий клас, російський народ цей обов'язок з честю виконали. По суті, це був славісний подвиг усього класу, усього народу, здійснений в ім'я інтернаціоналізму.

Допомога національним окраїнам набула форми послідовного і всебічного курсу загальносоюзної господарчої політики. Досить мозити, що бюджетні кількох союзних республік протягом багатьох років покривалися у своїх витратах, головним чином, дотаціями із загальносоюзного бюджету. Наприклад, в 1924—25 роках частка власних прибутків Туркменської РСР у її бюджеті складала лише трохи більше десяти процентів.

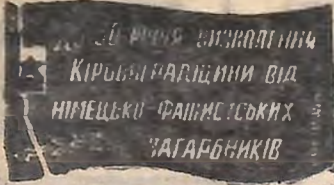
Населення республік і районів, що знаходилися у особливо важкому матеріальному становищі, протягом кількох років повністю або частково звільнялось від сільськогосподарських та загальногосподарських податків.

Величезна допомога надавалась союзним республікам у культурному будівництві, освіті, підготовці кадрів.

Багаторічна робота партії і держави принесла чудові результати. Зараз весь світ бачить, чого досягли народи СРСР. «Північна історія Союзу Радянських Соціалістичних Республік. — сказав у своїй доповіді на урочистому засіданні, присвяченому святкуванню 50-річчя СРСР, Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнев, — це історія виникнення неперувної єдності і дружби усіх народів, що об'єдналися у рамках радянської соціалістичної держави. Це — історія небаченого росту і всебічного розвитку держави, народженої соціалістичною революцією, яка стала сьогодні однією з наймогутніших держав світу. Це — історія змушення і справжнього розвитку — економічного, політичного і культурного — усіх республік, що об'єдналися під його знаменами, усіх націй і народностей, що населяють нашу країну».

Усі ці зміни дозволили Комуністичній партії Радянського Союзу зробити важливий теоретичний висновок: у Радянському Союзі побудовано розвинуте соціалістичне суспільство. Державна диктатура пролетаріату, виконавши свою асильну історичну місію, поступово переросла у загальнонародну соціалістичну державу трудящих, керівною силою якої залишається робітничий клас. Перша у світі країна, де переміг соціалізм, першою розпочала будівництво комунізму.

І. ПОДКОПАЄВ, АПН.

Ю. МАТІВОС, зав. бюро пропаганди Кіровоградської обласної організації Товариства охорони пам'яток історії та культури.

ВИЗВОЛИТЕЛІ

5. Командир штурмового загону

НА ФОТО: П. Г. ШЕДРОВ
ФОТО 1943 РОКУ.

62-а гвардійська стрілецька дивізія почала форсування Дніпра в ніч на 28 вересня. Десантну групу очолював старший лейтенант Петро Шедров. Потрібно було переправитися через ріку і, зайнявши плацдарм на правому березі, закріпитися до підходу основних сил дивізії. Переправлялися під шаленим погнем гітлерівців. Навколо рвалися снаряди, піднімаю-

чи гори води, стріли прожектора пронизували ряди смільників. Та радянські воїни діяли мужньо і рішуче. Коли група вилізла на середину Дніпра, ворожі снаряди вивели з ладу переправочні засоби. До берега залишалося майже 150 метрів. У критичний момент командир не розгубився. Солдати почули його гучний голос: «Всім у воду, добиратися вправ!» Штурмова група Шедрова першою досягла правого берега, безшумно підійшла до позицій фашистів і раптово атакувала. Німці розгубилися. В короткому, але запеклому бою, порога було знищено і вибито із берегових окопів.

Та на світанку гітлерівці оговтались. Зібравши великі сили, вони кинулися в атаку, намагалися скинути в воду смільників. Радянські воїни відбивали атаку за атакою і невдовзі самі пішли в наступ.

Десантна група Шедрова, паступаючи на ворога, громилла його і закріпилася на відвоєваних рубежах. Тоді фашисти кинули проти гвардійців авіацію і відкрили артилерійський вогонь. Старший лейтенант вирішив знищити батарею фашистів. Частину бійців він залишив на позиції, а другу послав в обхід ворожих гармат. Де перебіжками, а де повзком гвардійці пробралися в тил фашистської артилерії і відкрили по ній сильний автоматний вогонь, закидали гранатами.

Вогневі точки ворога були знищені. Залишаючи на землі трупи, гітлерівці відступили. Десантники, під керівництвом Петра Шедрова, втримали плацдарм до підходу своїх частин. Наступної ночі весь полк переправився на західний берег Дніпра.

... Після закінчення Великої Вітчизняної війни Петро Григорович повернувся в свою станицю Клецька (Волгоградська область). Він відмінний столяр.

6. За висоту 179,9

У Радянську Армію Василь Біленко був призваний в грізному 1941 році Саркандським районним військовим комісаріатом (Алма-Атинська область) і відразу ж потрапив на фронт. Боєве хрещення прийняв під Брянськом. В одному з боїв Василь важко поранив. Після тривалого лікування знову повернувся в діючу армію. Гвардії молодший сержант Біленко призначається заступником командира кулеметного відділення 282-го гвардійського стрілецького полку 92-ї гвардійської дивізії, яка з боями підходила до Дніпра. Дивізія форсувала ріку на ділянці Успенка—Деревка в ніч на 30 вересня 1943 року. Для забезпечення переправи підрозділів спочатку були перекинуті на правий берег шістьдесят найсмільніших воїнів. Серед них був і Василь Біленко.

Ворог відкрив шалений мінометно-кулеметний вогонь. Трьома чергами з станкових кулеметів гвардійці підбили настик фашистів. Тут же підійшло підкріплення і плацдарм на правому березі було втримано.

4 жовтня в районі Деревки при штурмі батальйоном висоти 179,9 Біленко знову відзначається. Зранку фашистська артилерія і міномети вчинили обстріл, що тривав декілька годин. Бойові підрозділи батальйону надого покрили дим і пилюка. Після артобстрілу ворог пішов в атаку. Прицільним вогнем із кулемета Василь косив шеренги атакуючих фашистів. Багато разів вони кидалися в атаку, і кожного разу, лишачи бійних і поранених, відступали назад.

Відважний кулеметник забезпечив успіх бою і тим самим допоміг нашим військам взяти висоту.

(Закінчення. Початок в газетах за 4 та 6 жовтня).

ОРКЕСТР ДЛЯ ШКОЛЯРІВ

У КІРОВОГРАДСЬКІЙ СШ № 11 ПІДБИТО ПІДСУМКИ ТРИРІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ТАБОРУ ПРАЦІ І ВІДПОЧИНКУ

Свій табір вони назвали просто і символічно — «Колос». А вже час відпочинку й праці в селі припадає на літню пору, на косовицю, коли на колгоспних полях йде справжня битва за кожен колос, за кожен зернину. Юнаки й дівчата з СШ № 11 м. Кіровограда також відчували себе в шерензі тих, для кого доля врожаю не байдужа. На їхню думку, саме ця назва найповніше підкреслює прагнення допомогти хліборобам у найвідповідальнішу годину — жнива.

Такі питання турбували членів табору три роки тому, коли табір ще тільки створювався. Нині ж вони всі — члени табору «Колос-3» нинішнього й попередніх років, голова колективу «Червоний прапор» Олександрівсько-го району С. К. Пересунько, члени правління, вчителі — зібралися на святковому «вогнику» поговорити про поєднання виховання й навчання, праці й відпочинку старшокласників у таборі, про спільні плани на майбутнє. Майже сто старшокласників школи пліч-о-пліч з колгоспниками трудяться кожного літа на полях, городах, в саду колгоспу «Червоний прапор».

Одна з сторін активної участі учнів у жит-

ті господарства—шефство кіровоградських школярів над місцевою школою, виступи агіткульбригади перед хліборобами, змагання з сільськими спортсменами. Контакти Кіровоградської СШ № 11 з колгоспом «Червоний прапор» підтримуються протягом усього року. Сільська бібліотека поповнюється новинками, дарованими міськими школярами, а ті в свою чергу отримали цінний і дуже гарний подарунок — набір музичних інструментів для шкільного естрадного оркестру.

А. БАБАК.

„СМАЧНИЙ“ КОНКУРС

Другого жовтня у Світловодську відбувся заключний конкурс на кращого молодого кулінара. Учасники — переможці змагань серед їдальень — семеро дівчат. Жюрі, очолюване директором комбінату громадського харчування М. М. Тихоненком і майстром-кондитером С. П. Гребенюк, віддало пальму першості Людмилі Мельник — кондитеру їдальні № 5. Друге місце поділили між собою Надія Шуть (з кондитерського цеху комбінату) і Катерина Донць (кондитер з кафе «Лілея»). На третьому місці — Надія Пронь з ресторану «Дніпро». Дівчат за їх майстерність, творчу фантазію нагородили дипломами міського комітету комсомолу.

С. ТИШКО,

завідуючий організаційним відділом міськкому комсомолу. м. Світловодськ.

М'я Олексія Вікторовича Шусева стоїть поруч з іменами великих російських зодчих — Баженова, Казакова, Захарова. Він належав до числа тих діячів російського мистецтва, які з перших же днів прийняли революцію 1917 року.

Ідеї Леніна захопили Шусева розмахом творення. Він відразу зрозумів, що планові основи розвитку країни, міст надає величезні можливості архітектору, створює сприятливі умови для здійснення найширших задумів.

В 1918 році Шусев почав працювати над першим генеральним планом Москви. Цей план в 1921 році був ухвалений В. І. Леніним і лег в основу розвитку теперішньої Москви.

Другий великий твір Шусева — створення в Москві комплексу першої Сільськогосподарської виставки в 1923 році. Виставка містилася на території колишнього звалища біля Кошмського мосту. Тепер це чудова зона відпочинку москвичів — величезний Центральний парк культури і відпочинку імені Горького.

Асамблеєвий підхід до архітектури — одна з характерних рис Шусева. Прикладом того може бути Казанський вокзал у Москві, проектування якого розпочалося ще в 1913 році. Для роботи над цією чудовою спорудою Шусев запросив видатних художників Лаксера, Кустодієва, Бенуа, Серебрякова, скульптора Кошечкова. За своїм архітектурним задумом вокзал мав бути «воротами на Схід». В основу композиції вокзального комплексу покладено чисто російський прийом казкового палацу, що складалася з окремих «палат», пов'язаних між собою. Російський дух цієї споруди перегукується із східними мотивами в архітектурному оформленні. Головна башта вокзалу нагадує домінують Казанського кремля, башту Сююмбейкі. Її завершує позолочений флюгер у вигляді крилатого змія — Зіланті.

Будівництво Казанського вокзалу закінчено в радянські роки. До останніх днів свого життя Шусев продовжував роботу над цією спорудою, розширюючи і поліпшуючи її. Значення архітектури цього вокзалу велике не тільки для формування вигляду однієї із площ Москви — Комсомольської. Вона — приклад сміливого, творчого застосування прийомів давньоруського зодчества у сучасних умовах.

Найяскравіше прозвучали націоналістичні мотиви в останній роботі Шусева — станції Московського метро «Комсомольська кілцева». Розташована по-

руч з Казанським вокзалом, вона ніби пов'язана з ним.

Мені, тоді зовсім молодому архітектору, довелося брати участь у цій роботі і бути свідком величезного творчого ентузіазму, з яким взявся за проект станції метро Олексій Вікторович. Весь свій талант архітектора-художника він вклав, щоб ця, по суті, утилітарна транспортна споруда перетворилася на чудовий пам'ятник мистецтва. На жаль, Шусеву не вдалося побачити свій витвір закінченим. За проект цієї станції йому була посмертно присвоєна Державна премія.

У січні 1921 року згодом потрібно було витримати найсерйозніший творчий скреан. Весь досвід архітектора і художника він мобілізував на те, щоб за одну ніч розв'язати завдання по створенню Мавзолею В. І. Леніна. Исто-

Творець Мавзолею В. І. ЛЕНІНА

8 ЖОВТНЯ МИНУЛО 100 РОКІВ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ РОСІЙСЬКОГО РАДЯНСЬКОГО АРХІТЕКТОРА О. В. ШУСЕВА (1873—1949).

ри людства не знала таких прикладів. Шусев запропонував зробити Мавзолей трибуною, щоб ним підкреслити: «Ленін помер, та справа його живе».

Робота Шусева над проектом Мавзолею пройшла через кілька періодів. Перший з них пов'язаний із спорудженням тимчасового Мавзолею. Вся споруда була дерев'яною. Планування Мавзолею було розраховане на те, щоб забезпечити безперервний пропуск великих мас народу, не створюючи зустрічного потоку. Цей перший Мавзолей був створений за три дні, з 21 до 24 січня 1924 року. Через кілька місяців Шусев створив сходинову композицію. Зверху Мавзолей був обшитий яліновими дошками, покритими морилюючим різними відтінків. Олексій Вікторович згадував, як старанно він вивчав старі дерев'яні споруди Москви, намагався вибрати тон кольору дерева, який падав би найбільше. Щоб вберегти дерево від атмосферних опадів, Мавзолей покрили олійним лаком. Дерев'яні дошки зшивали фігурними кованими гвіздками.

П'ять років простояв дерев'яний Мавзолей і за цей час настільки вписався у вигляді головної площі країни, що було вирішено спорудити його кам'я-

нона органічно увійшла у архітектурний пейзаж грузинської столиці з її неповторними поєднаннями широких зелених вулиць, звивистих берегів Курі і навколишніх гір. За будівництво Інституту в Тбілісі і театру опери та балету імені Алішера Навої в Ташкенті Шусеву присуджені Державні премії.

Перелік робіт Шусева величезний. Тут житлові, адміністративні і громадські будинки, мости, проекти реконструкції окремих міст — Новгород, Рідного Кишинєва, Туапсе, Істри. І скрізь видно почерк майстра, великого художника, вченого.

Академія наук СРСР в 1913 році обрала Шусева академиком. Це визнання його не тільки як архітектора, а й як великого вченого, будівничого мистця. Творчий шлях Шусева нерозривно пов'язаний з історією і становленням Радянської держави. Його мистецтво було прикладом світового, самовідданого служіння своїй країні. Його чудові архітектурні споруди — яскраві документи нашої, радянської епохи.

Олег ВЕЛИКОРЕЦЬКИЙ, архітектор. (АПН).

У МІСТІ РОСІЙСЬКОЇ СЛАВИ — ІЗМАІЛІ В ЦЬОМУ РОЦІ ВІДКРИЛИ ДІОРАМА «ШТУРМ ФОРТЕЦІ ІЗМАІЛ». ВЕЛИЧЕЗНЕ ХУДОЖНЄ ПОЛОТНО РОЗМІРОМ 7x20 МЕТРІВ ВИКОНАЛИ МАЙСТРИ СТУДІЇ ВІДСЬКОВИХ ХУДОЖНИКІВ ІМЕНІ М. Б. ГРЕКОВА — С. І. ДАНИЛІВСЬКИЙ І В. М. СИБІРСЬКИЙ. ВОНИ ВІДОВРАЗИЛИ ЕПІЗОДИ ГЕРОІЧНОГО ШТУРМУ 1790 РОКУ. ЦЕНТРАЛЬНЕ МІСЦЕ ВІДВЕДЕНЕ ВЗЯТТЮ СУВОРІВСЬКИМИ ЧУДОБОГАТІРЯМИ РЕДКУ ТУРЕЦЬКОЮ ФОРТЕЦЮ.

НА ФОТО: ФРАГМЕНТ ДІОРАМИ «ШТУРМ ФОРТЕЦІ ІЗМАІЛ».

Фото І. ПАВЛЕНКА. (Фотохроніка РАТАУ).

● НА ПРИЗ «МОЛОДОГО КОМУНАРА» ВСЕ «ЗЛОТО» — В ЗНАМ'ЯНЧАН

7 жовтня в Знам'янці фінішував обласний велокрос на приз «Молодого комунара». Командою перемогли спортсмени Знам'янської районної ради ДСТ «Локомотив». Серед юніорів першим був учень Знам'янської СШ

№ 2 Іван Лисак. Приз газети отримав інструктор по спорту станції Знам'янка майстер спорту СРСР Валерій Красов. (Репортаж з велокросу читайте в наступному номері «Молодого комунара»).

ВИПУСК № 4 (5)

ЮНАРМІЦІ ДОЛИНСЬКОГО РАЙОНУ ПРОСЯТЬ РОЗПОВІСТИ ПРО ДРУЖНІ ВІЗИТИ РАДЯНСЬКИХ МОРЯКІВ, ЯКІ ВОНИ ЗДІЙСНИЛИ ПІД ЧАС ЗАРУБІЖНИХ ПЛАВАНЬ.

ПОЧАТОК закордонним походам проклав крейсер «Ліра», В 1924 році він здійснив похід від Кронштадту в Архангельськ і заїшов на зворотному шляху в норвезькі порти Берген і Тронхейм. Крейсер «Свердлов» у червні 1954 року брав участь в морському параді на Спідхеймському рейді в Англії. Тоді на парад прибуло більше двохсот кораблів. Екіпаж радянського корабля встановив рекорд в постановці на два якорі особливо складним методом — фертонг, — маневр, на який відводи-

ВІЗИТИ ДРУЖБИ

дось для крейсерів дві години. А наш корабель виконав завдання за 12 хвилин. В червні 1965 року крейсер «Комсомолец», есмінці «Сердитий» і «Суворий» були з візитом дружби в Стокгольм. В цей час поряд зі стоянкою наших кораблів у воду потрапив швед Івар Хафнер. На допомогу йому кинувся першим старший матрос з «Сердитого» Вячеслав Сергєєв. Уряд Швеції нагородив радянського моряка медаллю.

В 1968—1969 рр. багатомісячні плавання здійснив загін кораблів під командуванням капітанів I рангу В. Мерзлякова, В. Платонова, С. Коростелева, А. Трофімова.

5 жовтня ц. р. для участі в торжествах, присвячених 30-річчю Війська Польського, з п'ятиденним візитом в Гдиню прибув загін радянських військових кораблів в складі крейсера «Свердлов», ескадрених міноносців «Пильний» і «Сильний». Візит очолює командуючий дільні Червонопрапорним Балтійським Флотом адмірал В. В. Михайліл.

За останній час наші кораблі побували в офіційних і ділових візитах в десятках країн Європи, Азії, Африки й Америки. Прапор нашої Вітчизни бачили в Лондоні і Массаяу, Копенгагені і Варні, Олександрії і Джакарті, Портсмуті і Констанці. Наші моряки високо тримали честь своїх кораблів всюди, імена кораблів стали синоніми високої морської культури.

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М.). 9.55 — Для школярів. «Читаність». (М.). 10.15 — «Люди на роздоріжжі». Телевізійний багатосерійний художній фільм. I серія. (М.). 11.15 — Телефільм. «Скільки життя». (К.). 11.35 — «Шкільний екран». Історія для учнів 8 класу. (К.). 12.05 — Художній фільм «Костянтин Заслонов». (К.). 13.25 — Концерт. (К.). 16.40 — Всесоюзне змагання тваринників. (Донецьк). 16.55 — «Музичний екран школярів». (Дніпропетровськ). 17.30 — «Мобільний цвіт». (К.). 19.00 — Новини. (М.). 18.10 — «Свієські зустрічі». (М.). 18.50 — Кольорове телебачення. Співає вокально-інструментальний ансамбль «Лайне». (М.). 19.00 — «Москва і москвичі». (М.). 19.30 — Кольорове телебачення. Кубок СРСР з футболу. Фінал. «Динамо» (Київ) — «Арабат» (Єреван). В перерві — тираж «Спортлото». (М.). 21.15 — Програма «Час». (М.). 21.45 — Прем'єра телевізійного багатосерійного художнього фільму «Люди на роздоріжжі». (ЧССР). (М.). 22.45 — Любителям оперети. (М.). 23.10 — Новини. (М.).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.15 — Концерт майстрів мистецтва. (М.). 12.15 — «Директор». Телевізійний нарис. (М.). 15.20 — «Ваш сад». (М.). 15.50 — Кінонарис. (М.). 16.00 — «Кондратій Рилєєв». Навчальна передача з літератури. (М.). 17.00 — Для школярів. «Сильні, сміливі і спритні». (М.). 17.35 — «Творчість народів світу». (М.). 18.00 — Фільм-концерт. «Співає Рима Волкова». (К.). 18.30 — Телефільм. «Сторінки великої дружби». (К.). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К.). 19.30 — Кольорове телебачення. Концерт Московського камерного хору. (К.). 20.20 — «Спортлото» (Запоріжжя). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — Лауреат 5-го Всесоюзного фестивалю телефільмів. Документальний телефільм «Шахтарі». (К.). 22.30 — «Старт». (К.). 23.00 — Вечірні новини. (К.).

ПІДВОДНИЙ човен «Щ-205» входив до складу першої Севастопольської червонопрапорної бригади підводних кораблів. Восени 1936 року прийшов на палубу «Щуки», (так лагідно називали члени екіпажу свій човен), наш земляк Федір Кириченко.

Полюбилися степовикові люди, що служили пліч-о-пліч з ним, далекі морські переходи, що вимагали відмінного знання своєї справи, витривалості, великої сили волі.

Старшина групи радистів і гідроагрегатників Федір Кириченко на початку

Болгарії, знищували ворожі кораблі з живою силою та військовою технікою.

Кожної хвили на сміливці чатувала смерть. Вони потрапляли під бойові удари ворожої авіації, їх закидали глибинними бомбами гітлерівські морські пірати. Та хоробрі підводники на чолі з капітаном II рангу Павлом Сухомильським і парторгом Федором Кириченко сміливо вступали у занекалі сутички з ворогами, виходили переможцями.

На все життя вкарбувався у пам'яті Кириченка випадок, що трапився з човном влітку 1942 року в районі гирла Дунаю. Екіпаж одержав завдання шукати фашистські кораблі. І тут сталося непередбачене: «Щука» потрапила на вороже міне поле. У результаті вибуху двох мін човен було небезпечно пошкоджено...

Та весь екіпаж працював, вибиваючись із останніх сил. Залатавши пробіли, підводники попросили дозволу командуючого Чорноморським Флотом продовжувати виконувати поставлене перед ними бойове завдання.

Сміливість, витривку моряків оцінено по заслугі. Багато членів екіпажу, які брали участь у врятуванні човна, одержали урядові нагороди, серед них і Кириченко — орден Червоної Зірки.

Якось, за даними штабу Чорноморського Флоту, радист одержав шифрограму, що у район Севастополя просувається караван ворожих військових транспортів. Кириченко дав точні дані командиром човна, з допомогою яких йому вдалось успішно і своєчасно атакувати і потопити ворожий бойовий транспорт водотоннажністю в 6 тисяч тонн, захопивши у полон гітлерівського офіцера і кількох солдат. За цю операцію груди парторга човна прикрашив орден Вітчизняної війни другого ступеня.

За роки війни підводники потопили 4 бойові ворожі транспортні, а «Щ-205» одержав звання гвардійського. У бойових успіхах гвардійців немала заслуга гідроакустика Федора Кириченка, парторга, який прикладом бездоганної служби надихав підводників на бойові подвиги в ім'я рідної Батьківщини, партії, народу.

Радісними для моряків були перші дні 1945 року. Дивізіон підводних човнів, до складу якого входив «Щ-205», захопив у порту Констанці 6 підводних субмарин гітлерівців з повним складом моряків, доставивши їх у Севастополь.

Звільнившись у запас, ветеран не втрачає зв'язку з містом легендарної слави. Він листується зі своїми бойовими побратимами, музеєм оборони Севастополя, приїздить у місто, де пройшла його буремна молодість.

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ, наш громадський кореспондент. м. Світловодськ.

ТИХ ЛІТ НЕ ЗМОВКНЕ СЛАВА

ПАРТОРГ ЧОВНА «Щ-205»

1941 року став членом КПРС. Молодий комуніст був за приклад іншим у бойовій та політичній підготовці.

Вже служба підходила до кінця, і Федір думав над тим, як незабаром повернеться додому, навчатиметься в інституті. Та всі плани юнака перекреслила війна — 22 червня 1941 року німецько-фашистські літаки бомбардували Севастополь. Закидавши бухту магнітними мінами, вони сподівались перешкодити радянським кораблям вийти у відкрите море.

Так, з перших годин нападу гітлерівців на нашу землю, для Кириченка починається нове життя, сповнене несподіванок, запеклих сутичок з ворогом.

За роки війни чимало довелось зробити бойових походів підводникам. Із Новоросійська «Щука» доставляла оточеним в Севастополі радянським військам боєприпаси, продовольство, медикаменти, пальне, а звідти підводники вивозили на Велику землю поранених. Відважні моряки блокували береги Румунії та

ЧЕРВОНОПРАПОРНИЙ ЧОРНОМОРСЬКИЙ ФЛОТ.

ВІДМІННО несуть службу старшини другої статті П. МАРУНОВСЬКИЙ ТА О. ЖУРБА. ВОНИ ПЕРШІ НАСТАВНИКИ ТИХ, ХТО ПРИБУВ НА СЛУЖБУ ЗА КОМСОМОЛЬСЬКИМИ ПУТІВКАМИ.

Фото Н. ГРИГОР'ЄВА.

Вдень 9 жовтня по території області і місту Кіровоград передбачається мінлива хмарність, в післяднічних районах місцями невеликий дощ. Вітер східний 10—14 метрів на секунду. Температура повітря по області 12—17, по місту — 13—15 градусів тепла.

За редактора Б. КУМАНСЬКИЙ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 8

ПРОВОДИТЬ ДОДАТКОВИЙ ПРИЙОМ УЧНІВ

Для підготовки мулярів, штукатурів, машиністів автогрейдерів, машиністів екскаваторів (строк навчання — 1 рік), столярів-тепларів, арматурників-бетонярів (строк навчання — 2 роки).

Приймаються (без екзаменів) юнаки та дівчата віком від 15 до 25 років з освітою 8—10 класів, а по професіях машиністів екскаваторів і автогрейдерів віком від 17 років.

Зараховані до училища забезпечуються гуртожитком, безплатним триразовим харчуванням, обмундируванням, спецодягом, підручниками і одержують третину сум, зароблених ними на виробничій практиці. Час навчання в училищі зараховується в загальний трудовий стаж.

Училище має добру матеріальну базу для підготовки кваліфікованих спеціалістів, обладнані кабінети, лабораторії, майстерні. Працюють гуртки художньо-самодіяльності, технічної творчості, спортивні секції.

Випускники мають право вступу до вищих і середніх спеціальних учебних закладів на пільгових умовах.

Випускники-відмінники можуть бути направлені у вищі й середні учебні заклади професійно-технічної освіти, де навчання проводиться на повному державному забезпеченні.

Для вступу треба подати або надіслати заяву з зазначенням обраної професії, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал), довідку з місця проживання, про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 286), шість фотокарток розміром 3x4 см.

Початок навчання в міру комплектування груп. Документи приймаються до 10 жовтня 1973 року. Адреса училища: м. Кіровоград (Черемушки), район троллейбусного парку. Телефон 3-11-46.

ДИРЕКЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ імені О. С. ПУШКІНА

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СЛУХАЧІВ

НА ПІДГОТОВЧЕ ВІДДІЛЕННЯ

(денна форма навчання) на такі спеціальності: фізика і математика, фізичне виховання, російська мова і література, українська мова і література, англійська мова, музика та спів.

На підготовчє відділення приймаються особи з числа передових робітників і колгоспників, які мають середню освіту і виробничий стаж не менше одного року на останньому місці роботи та демобілізовані в лав Збройних Сил СРСР.

Вступники подають заяву із зазначенням обраної спеціальності, направлення на навчання (промислових підприємств, будов, організації транспорту і зв'язку, радгоспів, колгоспів, командування військових частин), документ про середню освіту (оригінал), витяг з трудової книжки, характеристику з місця роботи (комсомольську та виробничу), 6 фотокарток (3x4 см), медичну довідку (ф. № 286).

Зарахування проводиться за наслідками співбесіди і підбору приймальної комісії. Слухачі забезпечуються стипендією та гуртожитком.

Особи, які успішно складуть вступні екзамен, зараховуються на перший курс відповідного факультету без вступних іспитів.

Прийом документів — з 1 жовтня по 10 листопада. Співбесіди — з 11 по 25 листопада.

Початок занять — з 1 грудня.

Адреса: 316050, м. Кіровоград, вул. Шевченка, 1, педінститут, підготовчє відділення (тел. 29-72-40). РЕКТОРАТ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград-50, вул. Луначарського, 3а. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу п'єтис і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ. м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.